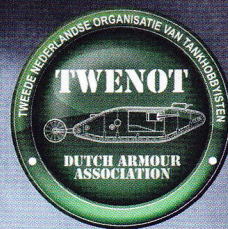

DE TANK

nr. 280
Februari 2023

P.10

VAN T-90 NAAR T-90M

P.08

M47 IN DE KL?

P.18

MINERVA PANTSERWAGEN (2)

P.26

BEZOEK REME MUSEUM IN ENGLAND

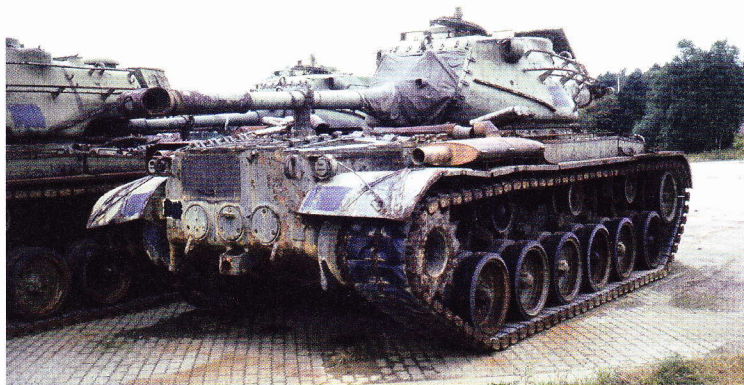
IN DIT NUMMER

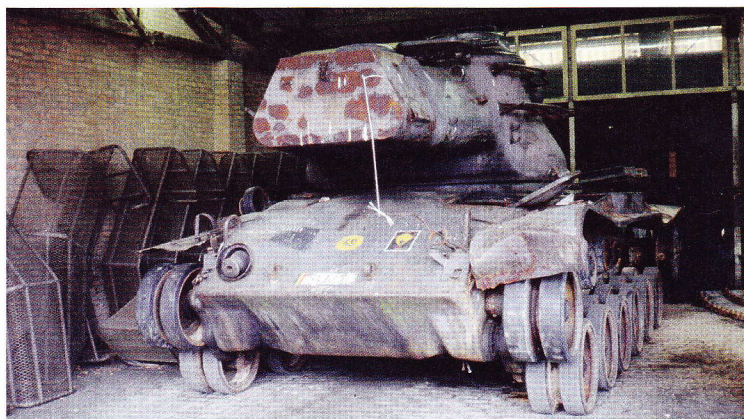
M47 Patton in de KL?

Het duurde na afloop van de Tweede Wereldoorlog tot in het begin van de jaren vijftig voordat de wederopbouw van de Koninklijke Landmacht goed op gang kwam. Nederland zegde in oktober 1950 aan de NAVO toe dat de KL eind 1954 vijf divisies beschikbaar zou hebben. Dit zouden infanteriedivisies worden die naar Amerikaans model zouden worden georganiseerd: drie regimenten infanterie (regimentsgevechtsgroepen), elk met een eskadron zware tanks en daarnaast een bataljon zware tanks. De hiervoor benodigde tanks, plus die voor een aantal andere onderdelen, alles bij elkaar ongeveer 835 tanks, moesten worden aangeschaft en daarvoor ontbraken helaas de financiële middelen. Een probleem dat zich niet alleen in Nederland voordeed, maar in vrijwel alle West-Europese landen. De militaire hulp van de Verenigde Staten, het Mutual Defence Assistance Program (MDAP), voorzag daarin. Er werd materieel en bijstand bij de opleidingen geleverd. Als eerste stap werden er vooral Sherman tanks geleverd maar deze zouden op termijn worden vervangen door nieuw te ontwikkelen middelzware tanks. De beoogde opvolger werd de Amerikaanse M47 Patton tank die in 1951 in productie werd genomen. Het Amerikaanse leger had deze als gevolg van de Koreaanse oorlog zelf nodig en daardoor waren er niet voldoende beschikbaar om alle West-Europese landen M47's te geven. Nederland kreeg in plaats van de M47 Patton de Britse Centurion tank toegewezen.

Hoewel de M47 dus niet bij de KL in de bewapening is geweest zijn er toch wel M47 tanks door de KL gebruikt. Bekend is dat er vele tientallen Patton's hebben gestaan bij de Verzamelplaats op Kamp Soesterberg, waarvan er steeds een paar naar het Cavalerie Schietkamp op de Vliehorst werden

getransporteerd om als schietdoel te fungeren. Ze waren afkomstig van het Italiaans leger (▲). Wat minder bekend is dat er een Belgische M47 op de Bernhardkazerne te Amersfoort heeft gestaan in een loods waarin o.a. bagagerekken van Centurion tanks waren opgeslagen (▼). Deze Patton was wel in een erg slechte staat en zonder rupsbanden. Waarom hij daar stond is niet meer te achterhalen.

T-90

Van T-90 naar T-90M

DOOR KEES BLIJLEVEN - BRUNO GHUIJS

De T-90 gevechtstank is een doorontwikkeling van de T-72. Hij werd in 1993 officieel goedgekeurd door het Russische leger en de bescheiden productie begon in 1994. Bij aanvang van het Oekraïne conflict in 2022, beschikte het Russische leger over ongeveer 750 tot 1000 van deze tanks in allerlei varianten. Het is de modernste tank die momenteel door het Russische leger wordt gebruikt, de behoefte is ongeveer 1.500 van deze tanks. Het is momenteel in Rusland de enige tank die in massaproductie wordt gebouwd.

De T-90 wordt beschouwd als een van de 10 beste gevechtstanks ter wereld. Het is ook commercieel de meest succesvolle gevechtstank. Kopers zijn Algerije (305), Azerbeidzjan (114), Turkmenistan (40), Venezuela (50 tot 100), Irak (73), Vietnam (74) en India, dat met 1.657 T-90S tanks de grootste koper is. De eerste Indiase order omvatte 248 tanks die vanaf 2001 door Rusland werden geleverd en 409 tanks die ter plaatse werden geassembleerd uit knock-down kits (de problemen die India met deze T-90S tanks heeft gehad staan uitgebreid beschreven in DE TANK 183). Daarna zijn er nog eens 1.000 in India in licentie gebouwd. De productie zou in 2020 zijn voltooid.

De T-90 maakte gebruik van het beproefd chassis van de T-72 en een geschutskoepel met alle wapensystemen van de T-80U. De autolader van deze tank is echter vergelijkbaar met die van de T-72 en verschilt enigszins van de autoladers die op de T-64 en T-80 tanks worden gebruikt. De tank heeft een gelaste composiet pantserromp met ingebouwde Kontakt-5 explosieve reactieve tegels. Vroege productie T-90 tanks hadden een gegoten toren,

uiteindelijk werd tijdens de productie overgeschakeld op gelaste torens.

De bescherming van de T-90 werd verbeterd door toepassing van het Shtora-1 afweersysteem. Dit ontstond in de jaren tachtig en was ontworpen om de dreiging van de westerse antitankraketten zoals TOW, HOT en MILAN tegen te gaan. Het is ook effectief tegen antitankraketten zoals de Sovjet Konkurs en Chinese HJ-8. De Shtora-1 zendt infraroodsignalen uit die geleidingssignalen van inkomende anti-tankraketten overstemmen. Het systeem is ook uitgerust met laserwaarschuwingsontvangers die rookgranaten kunnen activeren zodra de tank door laser wordt aangestraald. Dit systeem van

Twee T-90 tanks tijdens de tentoonstelling "Russian Expo Arms 2002" in Ekaterinburg, Rusland. ►

1914 - +1935

MINERVA

DOOR KEES BLIJLEVEN

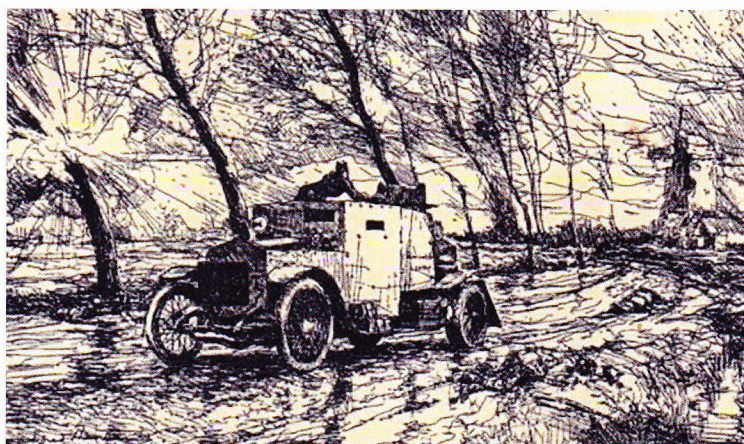
PANTSERWAGEN VAN HET BELGISCHE LEGER

Op deze tekening is een automitrailleuse te zien vlakbij de Edemolen te Nazareth. Op 7 oktober 1914 kwam het tot een bloedig gevecht tussen Belgische strijdkrachten (leden van de Luikse Burgerwacht, gendarmen en oorlogsvrijwilligers) en Duitse militairen. De oprukkende Duitsers voerden verkenningsoopdrachten uit in de streek. Ze werden aan de Edemolen staande gehouden door een groepje moedige Belgen.

De volgende fragmenten uit Duitse regimentsgeschiedenissen (overgenomen uit een boek van Rainer Strasheim) tonen de omvang van de problemen die de pantserwagens voor de Duitsers veroorzaakten.

Reserve-Infanterie-Regiment 8: Geholpen door fietsdetachementen, machinegeweren en kanonnen van klein kaliber gemonteerd op pantserwagens, zorgden zwakke Belgische en Engelse troepen voor vertraging bij alle rivierovergangen. Ze vernielden bruggen en blokkeerden de wegen met mobiele formaties.

Reserve-Infanterie-Regiment 52: Elke dag vindt hetzelfde soort gevecht plaats met Engelse pantserwagens uitgerust met machinegeweren in de omgeving van bruggen en andere belangrijke plaatsen. Ze dekken de terugtocht van de Belgen op onberispelijke wijze af. Na enige tijd trekken ze terug, maar niet voordat ze de brug hebben opgeblazen. Bijna iedere keer bezorgen ze de voorhoede doden en gewonden en wordt onze opmars vertraagd.

In feite waren enkele Britse pantserwagens van Commander Charles Samson op dat moment in België actief, maar Belgische pantserwagens waren talrijker. En de Duitsers hadden vaak problemen met het identificeren van de nationaliteiten van de soldaten tegen wie ze vochten.

Reserve-Infanterie-Regiment 24: Met de vijand hadden we slechts vluchtige contacten; ze trokken zich onverbiddelijk terug naar het westen en zuiden. Heel wat ongemakken en heel wat vertragingen werden echter veroorzaakt door Belgische gepantserde auto's. De infanterie was vrijwel hulpeloos tegen deze monsters; zelfs mitrailleurvuur stoorde de voertuigen niet echt. En toen er uiteindelijk een peloton veldartillerie opdook, was de auto al weer weg om het spel na korte tijd te herhalen.

REME

“We can fix anything”

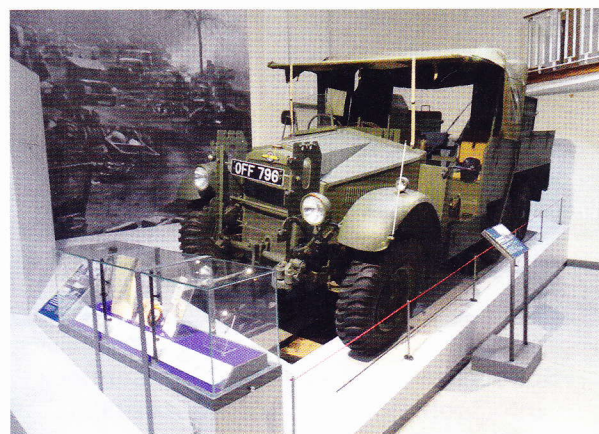
BEZOEK AAN REME MUSEUM IN LYNEHAM

DOOR MARCEL VON HOBE

Zoals in het vorige nummer aangekondigd wil ik nog kort iets vertellen over ons bezoek aan het REME museum in Lyneham. Een plaatsje ten westen van London. Kortgezegd is het Britse legeronderdeel REME (Royal Electrical and Mechanical Engineers) verantwoordelijk voor het repareren van al het legermaterieel.

Van tanks via helikopters naar radio's en vrachtwagens. Het museum werd geopend in 1958 om de historie van het corps te behouden en een betere bekendheid te geven aan dit legeronderdeel. Verder hebben ze als doel het verzamelen en uitstellen van attributen met betrekking tot het REME.

Bij binnenkomst sta je direct oog in oog met een Sherman BARV (Beach Armored Recovery Vehicle). Dit speciale voertuig werd ontwikkeld om bij amfibische landingen te helpen om gestrande voertuigen het strand op te duwen. Ook kunnen gestrande landingsvaartuigen terug de zee in worden geduwd. Waarom een BARV in dit museum. De BARV werd ontwikkeld door de REME en bleef tot 1963 in gebruik.

► In de hoek tegenover de BARV een hele mooie Morris-Commercial Breakdown.